Чжсан – ~~Какво~~ що стана с мене?
~~Какъ, болка в моите гърди!~~ О, болка в моите гърди!
~~О, скръб! На пътя бяхме ти~~ Скръб! На пътя бяхме ти
~~Лежаше тъй~~ – и с тоя кръстъ слиняла тя
– Богинята ~~лежа по тебе,~~ като по мост,
~~Като~~ по ~~любви~~ тебе...

Фацун – ~~Забавно е с вас!~~ Ех, не си бил прост!
~~Значи дъщерята на лишеника~~ Та, значи то дъщеря
Сърцето ви?

Чжсан – ~~Дъщерята на лишеника?~~ Не дъщеря
Богиня се нарича тя сега –
~~Ти~~ Нека верен слуга
~~Ти~~ ~~Служи верно на богиня!~~

Четвъртата картина

Градината на манастира. Отворена килия. В килията млъкнъл фабен чете свещена книга. Влизат Фацун и Чжсан.

Чжсан – ~~Ето~~ Касията ~~ти~~, макар и ~~не~~ скромна
~~Тъй~~ тя ~~звъни~~ звъни...

Фацун – ~~Но как~~ Та що, що е, сребрени звъни ~~приятно~~ прекрасно
Не катъ златото, но все пак ясно.

Чжсан – Да стане златно, ~~ето, ръцете назад~~ щом така
В ~~лопатически~~ се озове ръкав!